

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۲۶ دسمبر ۲۰۲۲

تغییر و تنوع اشکال مبارزه علیه نظام ماسالار!

یکشنبه- ۰۴ جدی ۱۴۰۱ - کابل: به دنبال صدور فرمانهای ضد انسانی و زن ستیزانه نظام ماسالار در باب تعلیق تحصیل دختران در سطح پوهنتون و ادامه آن با اخراج کارمندان زن از تمام دواير و ادارات دولتی و غیر دولتی، همان طوری که انتظار می رفت، عکس العمل های متعدد و متفاوتی علیه این تصمیم در داخل و خارج از افغانستان ابراز گردید. آنچه در رسانه ها بیشتر انعکاس داده شد نظر این ویا آن دولت و یا مقام برجسته این و یا آن کشور بود، آنهم کسانی که خود در خلق چنین فضائی دست داشتند و اینک می خواهند با حمله بر طالب، آن نقش جنایتکارانه خودشان را کتمان نمایند. در یادداشت امروز خواهم کوشید تا مختصراً به تمام اشکال مبارزه علیه فرمان اشاراتی نمایم:

۱- توصیه های اخلاقی:

این را می دانیم که در جامعه ما و در بسا جوامع دیگر، کسان و نهاد هائی اند که همیشه خواسته و کوشیده اند تا دیوار را دو طرفه کاهگل نموده، به زعم خودشان خواسته اند هم "لعل را به دست آورند و هم دل یار را نرجانند". این بخش افراد که همیشه سیمای ضد انقلابی شان را در ورای ضرب المثل پشتو "شه کوه بد مه کوه" پنهان می نمایند به جای آن که تحصیل را حق انصراف ناپذیر اثبات اعلام بدارند، مواضع شان را به اشکال ذیل بیان داشته اند: این تصمیم اسلامی نیست، آینده فرزندان کشور را به خطر می اندازد، ما را در سطح جهان تجرید می نماید، مردم را از اسلام روگردان می سازد و...

همان طوری که می بینید در تمام این زارناله ها، دو نکته اساساً مطرح نمی گردد: یکی این که تحصیل حق انسانی زنان و دختران است و هیچ دین، مذهب، آئین، قانون و هیچ کسی با هیچ بهانه ای حق ندارد، آن حق را از زنان و دختران بستاند، در ثانی عملی که صورت گرفته ضد انسانی و محکوم است. محکوم است بدان خاطر که نصف نفوس کشور را از یکی از حقوق حقه و انسانی شان که تحصیل است محروم می سازد.

۲- تظاهرات و اعتصابات روشنفکری:

هر چند تا این مقطع، تظاهرات و اعتصابات و استعفاء ها در محیط دانشگاهی پیشرفته ترین شکل مبارزه را نمایش می دهد، حرکتی که نخست از جانب تعدادی از دختران در شهر کابل آغاز و در اسرع وقت از جانب دختران و پسران پوهنتون ها و مؤسسات عالی تربیتی در ولایات ننگرهار، قندهار و هرات تقویت یافت و با استعفاء بیش از ۶۰ تن از استادان حمایت شد، باز هم چون تمام این مظاهره ها و اعتصابات سقف خواسته های شان را در لغو این فرامین محدود

نمودند، در عمل قادر نشدند، طالب و نظام ملاسالار را به عقب نشینی وادار نمایند. زیرا از یک جانب این حرکت قادر نشد حمایت همگانی فراتر از اهل معارف را جذب و با خود همراه سازد یعنی تمام ادارات دولتی را که اکثر قریب به اتفاق آنها نه تنها طالب نیستند بلکه از این تصمیم طالب و ذات نظام ملاسالار متنفر اند با خود همراه سازد و از جانب دیگر طرح تقاضا کلیت نظام را تلویحاً مورد قبول نشان می دهد و طالب را متوجه خطری که در کمینش است نمی سازد.

۳- ارتقای کیفی و کمی مبارزه:

تا جایی که دیده می شود از دو روز بدین سو در مبارزه علیه طالب تغییراتی در جهت رادیکال شدن مبارزه، هر چند در سطوح ابتدائی خود را نمایان ساخته است:

*- همان طوری که روز گذشته نیز به تفصیل تذکر دادم، آتش زدن عکسهای "ملا هبت الله" و "ملا ندیم"، در ذات خود پیام عبور از نظام ملاسالار را به خود حمل می نمود؛

*- شب گذشته در چندین قسمت شهر کابل پسران و دختران با پدران و مادران شان بر بامها برآمده، شعار "نان، کار آزادی" را که نه تنها عبور از نظام ملاسالار را با خود حمل می نماید، بلکه در کل با محتوای طبقاتی اش، نوید یک جنبش نوین انقلابی را مژده می دهد؛ نشان داد که اولاً مبارزه علیه تصمیم طالب به مظاهره تعدادی دختر و پسر محدود نمانده، خانواده ها آهسته آهسته و با تانی وارد میدان شده اند و در ثانی تا اینجا مظاهره چپان نمی خواهند چشمان شان را مجدداً با سرمه آزموده شده "الله اکبر" کور نمایند؛

*- اعتصاب سراسری دکانها و اصناف در شهر هرات، باز هم بر نقش پیشروانه مردم هرات در چنین مواردی صحنه گذشته، بدان وسیله به طالب و نظام ملاسالار علناً و عملاً اعلام شد که مردم فرزندان دختر و پسر شان را در میدان مبارزه تنها نگذاشته در کنار آنها خواهد ایستاد.

هموطنان گرامی!

هرگاه سروصدا های افراد فریبکار و یاوه گوی های مذهبی را کنار بگذاریم و همچنین به اشک تمساحی که زمامداران کشور های خارجی می ریزند پیشیزی ارزش قائل نشویم و از این نقطه حرکت نمائیم که آنها با هر حرکت شان، در صدد حفظ منافع خودشان اند و هیچ گاهی نباید فریب آنها را خورد؛ گفته می توانیم که تمام اشکال مبارزه ای که تا کنون علیه طالب و نظام ملاسالار صورت گرفته، همه قابل قدر و می باید ادامه و تکامل بیابند.

هموطنان گرامی!

طالب یک نیروی مسلح ارتجاعی و ضد خلقی است، اینهم مسلم است که برای بقایش برق آسا دست به تفنگ می برد، ادامه مبارزه بر ما حکم می نماید در عین حالی که هریک از ما وظیفه داریم تا نگذاریم گوشت دم توپ طالب بگردیم، وظیفه تخطی ناپذیر و حیاتی ماست که جهت مبارزه علیه ارتجاع مسلح، ما هم به فکر سازماندهی مسلحانه خود بر آئیم. با در نظر داشت این که در اکثر خانواده ها در شهر و روستا یکی دو تفنگ پشت کندو وجود دارد و با در نظر داشت این که بعد از ۴۵ سال در آتش و خون زیستن، اکثریت مردم ما می دانند چگونه نشان بگیرند و هدف را به خون کشند، تنها مشکلی که باقی می ماند اراده مبارزه و سازماندهی است. بیائید با گام گذاشتن در مسیر سازماندهی نشان دهیم که اراده داریم تا اوضاع را تغییر دهیم.

با شعار مرگ بر طالب و نابود باد نظام ملاسالار به نبرد مان ادامه دهیم!
مبارزه علیه امپریالیسم، جزء لاینفک مبارزه علیه ارتجاع در کل
و ارتجاع هار مذهبی- طالبی به صورت خاص می باشد
تشکل و تسلیح نیاز و خواست زمان ما!